

LOV

Nr. 50 af 14. februar 1951

om

fortrinsret i høsten

(med de af § 90, stk. 3, i lov nr. 174 af 30. april 1969 om stempelafgift, lov nr. 537 af 17. november 1976 om ændring af lov om fortrinsret i høsten samt lov nr. 225 af 16. maj 1984 om ændring af lov om fortrinsret i høsten og lov om belåning af salgsafgrøder følgende ændringer)

§ 1. Til sikkerhed for betaling af gæld, der stiftes mellem 1. august og 1. juni til anskaffelser i dette tidsrum af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler samt af bekæmpelsesmidler bestemt til beskyttelse af høsten, kan ejere og brugere af landbrugsejendomme give kreditor fortrinsret i den førstkommende høst efter gældsstiftelsen. For gæld, der stiftes i perioden 1. august–31. december, kan fortrinsret dog kun gives i det følgende års høst.

Stk. 2. De nævnte ejere og brugere kan ikke gyldigt fraskrive sig denne ret.

§ 2. (Ophævet).

§ 3. Fortrinsretten stiftes ved et pantebrev, hvori udstederen efter en af landbrugsministeren foreskreven formular på tro og love erklærer, at den bestilte mængde af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler vil blive tilført ejendommen og udelukkende anvendt på dens jorder. Pantebrevet oprettes på den af justitsministeriet foreskrevne formular for pantebreve i fast ejendom og lyses efter de derom gældende regler. I de tilfælde, hvor udstederen er forpagter eller lejer af ejendommen, udstedes pantebrevet efter den af justitsministeriet foreskrevne formular for løsøre pantebreve og lyses efter reglerne derfor, idet det dog er en betingelse for lysningen, at ejendommens ejer har givet samtykke til denne. Notering foretages i dette tilfælde

tillige på vedkommende ejendoms blad i tingbogen. Tinglysning kan ske uden den begrænsning, der iøvrigt gælder for skyldnere, der har modtaget saneringslån.

Stk. 2. Den herved stiftede panteret nyder samme retsbeskyttelse som underpant i fast ejendom, men går forud for alle tidligere stiftede panterettigheder i den faste ejendom med tilbehør og, forsåvidt angår bortforpantede eller bortlejede ejendomme, endvidere forud for den ejeren i henhold til lov om konkurs m.m. af 25. marts 1872 § 152 tilkommende panteret. Uden panthaverens samtykke kan pantsætteren, så længe fortrinsretten består, ikke sælge høsten, hverken helt eller delvis, og heller ikke opfodre mere af høsten end således, at panthaverens krav til enhver tid er fuldt dækket.

Stk. 3. Kreditor skal føre særligt regnskab over tilgodehavender, der er sikret ved pant med fortrinsret efter denne lov.

Stk. 4. Sukkerroer, hvorom der er kontraheret med en sukkerfabrik, skal uanset fortrinsretten leveres til sukkerfabrikken, og fortrinsretten kan først gøres gældende, efter at sukkerfabrikken er dækket for sine udlæg til frø, gødning, forskud og fragt.

Stk. 5. Den i retsplejelovens § 507, stk. 3, og § 509, stk. 3, hjemlede undtagelse fra udlæg kan ikke gøres gældende med hensyn til høsten efter nærværende lov. Såfremt der tinglyses flere pantebreve i henhold til nærværende lov, er disse at betragte som ligestillede. Ethvert pantebrev, som tinglyses efter denne lov, skal derfor ved tinglysningen forsynes med påtegning om, at det må respektere andre pantebreve i henhold til samme lov som sideordnede med sig.